

מצבי אינו רע ביותר. הנה, רשום אצלי בפינקס: אני 24, אני 65, 12, 37, 7, 89, 56, ומצבי הממוצע 54. שימו לב! רק 54. ורק לפני חודש הייתי במצב של 62. התקדמות נאה לא כן? מה, אינכם מסכימים אתי? אינכם מאמינים לי? או הדבר בכלל לא ברור לכם? תור, חברים, תור. ככה זה. אני 24 בתור למכנסים, 65 — בתור לנעלים, 12 — לרופא שיניים. ואם כן, חישבו בעצמכם — בתור הממוצע של כל התורים שלי, הנני 54. ואין לכם מושג מה חשובים אצלנו מספרים אלה. לשאלה הפשוטה: „מה מצבך?“ ידע כל אחד מאתנו להשיבך בדיוק נמרץ: מצבי 23, או — מצבי 46, או, לא עלינו — מצבי 132. כי אין להשוות חבר שמצבו 54 אל זה שמצבו רק 32. יחסנו אליו הוא אחר. הרגשתו הפרטית — אחרת.

ובתור — לא קשה להסתדר. עליך רק להיות זריז וממולח. יש להרשם בכל מקום שהדבר אפשרי ורצוי. בכל מודעה התלוייה על הלוח, או באחת מפינות חדר האוכל. וכך תשיג נעליים, ספר, רופא עיניים.

ויש בינינו היודעים יפה את המלאכה. יעקב, למשל. והרי יחד עלינו ארצה. והוא כבר 15. אין כמוהו להישגים בשטח זה. ועכשיו הוא מתפאר. ובצדק! אפילו לברכתי אינו משיב. הוא מתידד רק עם החברים שבראש התור. עם אלה שמצליחים בכל. ואין אני נמנה עם חוג זה.

הנה לפני שנה נקרעו לי נעלי העבודה. הוכרחתי ללכת לעבודה ולאחריה — בנעלי השבת שלי. מהרתי להרשם בתור לנעליים. רבים נרשמו לפני. הייתי אז 127. בין האחרונים. אך הסנדלרים עבדו במרץ ורצון. ואני התקדמתי בתור. כעבור חודש הייתי כבר רק 94, ואחרי-כך 45, 37. אט-אט התקרב התור שלי. ובהתאם לכך גדלה גם שימחתי. יום יבוא ואני אקבל את נעלי העבודה שלי. ויום

זה בא! אני זוכרו יפה. אותו בוקר השכמתי קום. הייתי הראשון בסנדלריה. עוד לפני העובדים שם. אך גם הם הגיעו. הם חייכו לקראתי. פתחו את הדלת, והכניסוני פנימה. הושיבוני ברוב פאר על הכיסא המיוחד והושיטו לי זוג נעלי-עבודה חדשות ומבריקות. הן עשו עלי רושם ניפלא. שמחתי בחלקי. תתחדש, תתחדש, צעקו אלי הסנדלרים, בראותם את שימחתי.

„אך מה אתך?“ קרא אלי הסנדלר, והושיט את ידו אל עבר נעלי השבת שלי. „הרי בינתיים השחתת את נעלי השבת שלך. היתכן?“

הסנדלר באמת צדק. רק עכשיו הסתכלתי בעין בוחנת אל נעלי השבת שלי. הן היו קרועות, מרופטות. אך לי לא היתה ברירה. נעלתי את נעלי העבודה החדשות, ומיהרתי להרשם בתור לנעלי שבת. עכשיו אני הולך בנעלי החדשות לעבודה ואחריה. אבל אין אני מתיאש על נקלה. מצבי אינו רע. אני רשום בתור. הנני במקום ה־65. עוד יבואו ימים ואקבל נעלי שבת!